

نمایش «کاتانا» روی صحنه می‌رود

نمایش «کاتانا» به نویسندگی پویا سعیدی و کارگردانی فرشید روشنی از ۲۶ مرداد در مجموعه تئاتر «لبخند» اجرا می‌شود. در خلاصه داستان این نمایش آمده: «اگر شما کنسل کنید، من امشب کاملاً تصادفی به خانه شخص دیگری می‌روم، ترجیحاً خانواده، چشمانشان را کور می‌کنم، زبانشان را می‌برم و دست‌هایشان را قطع می‌کنم. بکنم؟» تهیه‌کنندگی این اثر بر عهده نورالدین حیدری ماهر و سرمایه‌گذار آن الناز بهمن‌زاد است. در این نمایش، بازیگرانی چون راد پورجبار، مهناز افتاده‌نیا، مهسا باقری، امیر اردلان آقا شاهی و یسنا میرطهماسب به ایفای نقش می‌پردازند. همچنین امیرحسین رستمی به عنوان صدای راوی و حمیدرضا آذرنگ و رویا میرعلمی در بخش ویدئویی حضور دارند.

ایسنا

مسابقه طراحی پوستر در جشنواره موسیقی فجر امسال

آرش امینی دبیر چهل و یکمین دوره جشنواره بین‌المللی موسیقی فجر، از برگزاری مسابقه طراحی پوستر این دوره و انتشار فراخوان آن خبر داد. امینی با اشاره به جلسه خود با آیدین مهدی‌زاده مدیرکل دفتر هنرهای تجسمی، اداره کل هنرهای تجسمی، فراخوان طراحی پوستر جشنواره ۴۱ موسیقی فجر منتشر خواهد شد و هنرمندان می‌توانند آثار خود را برای شرکت در این مسابقه ارسال کنند. وی افزود: این فراخوان به زودی اعلام می‌شود و مهلتی برای طراحی و ارسال آثار تعیین خواهد شد. اثر منتخب پس از داوری توسط استادان این حوزه به عنوان پوستر رسمی جشنواره معرفی و طراح آن به عنوان مدیر هنری انتخاب می‌شود.

مهر

گفت‌وگو با قطب‌الدین صادقی، کارگردان و مدرس تئاتر

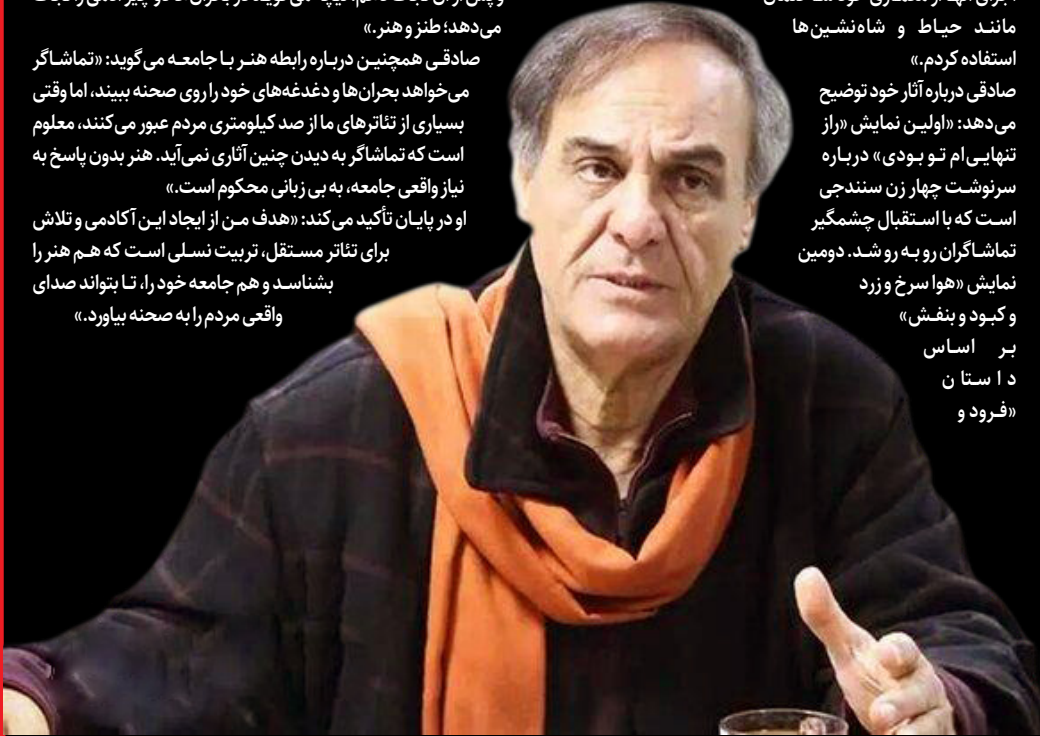
می‌خواستند خانه تاریخی ملک‌التجار را چلوکبابی کنند!

قطب‌الدین صادقی، کارگردان و مدرس تئاتر، بر این باور است که تئاتر باید بازتاب دهنده دردها و پرسش‌های روز جامعه باشد. او می‌گوید: «وقتی بسیاری از نمایش‌های ما از صد کیلومتری مردم عبور نمی‌کنند، معلوم است که تماشاگر از این آثار استقبال نمی‌کند.»
صادقی معتقد است، برای جلب تماشاگر باید دغدغه‌های واقعی و ملموس جامعه را روی صحنه آورد و نه صرفاً اجرای فرم‌ها و تکنیک‌های نمایشی.
او درباره راه‌اندازی آکادمی خود در سنندج توضیح می‌دهد: «ایده اولیه این کار به ۱۰ سال پیش بازمی‌گردد، وقتی دوره آموزشی دو ماهه برگزار کردم و خواستار فضایی برای آموزش و فعالیت هنری شدم. چند ساختمان نشانم دادند، اما با واگذاری یکی به دانشگاه، ایده اجرایی نشد.» صادقی از تخریب خانه‌های تاریخی شهر نیز گلایه دارد: «سه چهار سال پیش برای بازی در یک سریال به سنندج رفتم و دیدم حمام خان، یکی از زیباترین حمام‌های شهر، که قبلاً موزه مردم‌شناسی بود، تبدیل به چلوکبابی شده است.»
او خودش در خانه تاریخی ملک‌التجار مستقر است و درباره چالش‌های مرمت این ساختمان می‌گوید: «می‌خواستند خانه را به چلوکبابی تبدیل کنند که با دخالت من و جلسه‌ای با فرماندار، در نهایت ساختمان با شرایط خاص در اختیارم گذاشته شد.»
صادقی ادامه می‌دهد: «برای بهره‌برداری و راه‌اندازی این مکان وام‌های بسیار گرفتم و زیر بار قرض رفتم و حالا نزدیک به یک و نیم میلیارد تومان بدهکارم چرا که مبلغ کمک دریافتی، بسیار پایین‌تر از هزینه‌هاست و دولت استانداری کمکی نکرده‌اند.»
این کارگردان تئاتر اضافه می‌کند: «به هر حال این مکان شهرریور سال گذشته افتتاح شد و تا اسفند در آن فعالیت کردیم و مبلغ بدهی مان ۱۴۰ میلیون تومان بیشتر شد. از اردیبهشت امسال هم دوباره فعالیت کرده‌ایم و همچنان در بخش هزینه‌ها، طراز منفی داریم.»

ایسنا

وی با اشاره به این که آکادمی صادقی به باتوقی فرهنگی و هنری برای جوانان و مردم مشتاق تبدیل شده است، اظهار کرد: «تلاش کردم این آکادمی فضایی برای آموزش و فعالیت هنری به ویژه تئاتر باشد. پیش از جنگ، مشغول آماده‌سازی سه نمایش شدم و برای اجرای آنها از معماری خود ساختمان مانند حیاط و شاه‌نشین‌ها استفاده کردم.»
صادقی درباره آثار خود توضیح می‌دهد: «اولین نمایش «راز ته‌پای ام تو بودی»، درباره سرنوشت چهار زن سنندجی است که با استقبال چشمگیر تماشاگران رو به رو شد. دومین نمایش «هوا سرخ و زرد و کبود و بنفش» بر اساس داستان «فرود»

جریره» ساخته شد و سومین نمایش «هر روز می‌میری تاروی زندگی کنی» درباره زن ایزدی است که از دست داعش می‌گریزد.»
او اهمیت هنر در دوران بحران را این گونه بیان می‌کند: «تصمیم گرفتم به کمک فعالیت‌های هنری، خود را از اضطراب و سردرگمی دوران جنگ و پس از آن نجات دهم. نتیجه می‌گوید در بحران‌ها دو چیز آدمی را نجات می‌دهد: طنز و هنر.»
صادقی همچنین درباره رابطه هنر با جامعه می‌گوید: «تماشاگر می‌خواهد بحران‌ها و دغدغه‌های خود را روی صحنه ببیند، اما وقتی بسیاری از تئاترهای ما از صد کیلومتری مردم عبور می‌کنند، معلوم است که تماشاگر به دیدن چنین آثاری نمی‌آید. هنر بدون پاسخ به نیاز واقعی جامعه، به بی‌زبانی محکوم است.»
او در پایان تأکید می‌کند: «هدف من از ایجاد این آکادمی و تلاش برای تئاتر مستقل، تربیت نسلی است که هم هنر را بشناسد و هم جامعه خود را، تا بتواند صدای واقعی مردم را به صحنه بیاورد.»

شام ایرانی

به روایت سعید ابوطالب

